

Arrest

nr. 284 822 van 15 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: bij advocaat G. MWEZE SIFA
Eugène Plaskysquare 92
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 6 februari 2023 heeft ingediend via J-BOX om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 januari 2023 tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. MWEZE SIFA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 januari 2023 wordt de verzoekende partij geïntercepteerd door de politie, die vaststelt dat zij illegaal op het grondgebied van het Rijk verblijft.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek wijst uit dat de verzoekende partij op 8 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Griekse overheden.

1.3. Op 30 januari 2023 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet verschenen ter terechtzitting en heeft evenmin een nota met opmerkingen ingediend. Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat de gevolgen hiervan regelt, houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn de bestreden beslissing te schorsen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Dit heeft enkel tot gevolg dat de Raad niet moet antwoorden op een verweer (vaste rechtspraak Raad van State, 1 augustus 2013, nr. 107.923, 4 juli 2013, nr. 106.318, 4 juli 2013, nr. 106.321, 4 juli 2013, nr. 106.323 en 9 juli 2013, nr. 106.543).

3. Over het voorwerp van het beroep en de ontvankelijkheid

3.1. De onderhavige vordering tot schorsing is, volgens het verzoekschrift, gericht tegen de beslissing van 30 januari 2023 tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen. Het betreft, blijkens de inventaris, stuk 1 gevoegd bij het verzoekschrift.

3.2. Ambtshalve werpt de Raad ter zitting op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van de onderhavige vordering, die gericht is tegen een beslissing tot vasthouding genomen met toepassing van artikel 51/5/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 51/5/1, § 1, tweede lid, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht – die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet –, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Ter terechtzitting in de mogelijkheid gesteld om hierop te reageren, betwist de advocaat van de verzoekende partij niet dat de *in casu* bestreden beslissing een vrijheidsberovende maatregel betreft en dat enkel de raadkamer van de correctionele rechtbank bevoegd is om de wettelijkheid ervan te toetsen. Zij merkt op dat het kennelijk de bedoeling was om een verwijderingsmaatregel aan te vechten, doch licht niet toe om welke verwijderingsmaatregel het in dezen dan zou gaan. Uit de duidelijke bewoordingen van het verzoekschrift en de daarbij gevoegde stukken kan redelijkerwijs geen andere bedoeling worden afgeleid dan dat het beroep ertoe strekt de voormelde beslissing tot vasthouding aan te vechten.

Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk *ratione materiae* worden afgewezen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

S. WILLAERT